

Tók misræktan hund til sín:

HUNDURIN VAR SVØLTAÐUR OG BUNDIN

Tá Sára fékk nýggja hundin frá djóraverndarfelagnum, var hann svangur og bangin. Hann hevði staðið bundin og lítið fingið at eta frá fyrra eiganum. Hetta árið, hon hevur havt hundin, hevur hon arbeitt miðvíst við, at hann skal kenna seg tryggan. Hon vónar, at hundurin hevur gloymt nakað av tí ræðuliga, sum hann hevur verið útsettur fyri fyrstu livitíð sína

ANNIKA KUNOY IM

Tá Sára og sjeikurin keyptu hús saman, gekk ikki long tíð, áðrenn avgerð varð tikin um, at tey ynsktu ein hund afturat tíkini tey áttu. Sára er djóravinur og hevði longi ynskt sær ein hund afturat, men umstøðurnar í lítlu íbúðini loyvdur tí ikki. Tey vórðu samd um, at tey skuldu fáa sær ein vaksnan hund, tí Sára heldur, at vaksni hundar alt ov sjáldan fáa eitt nýtt heim, hava teir tørv á tí.

– Eg visti, at eg skuldi hava júst hendan hundin, tí fyrstu ferð eg sá hann, leyp hann upp til mín, og tað kendist sum segði hann »góða tak meg!« Hann var glaður og blíður og smeltaði hjartað mitt, og eg visti tá, at hetta var akkurát tann hundurin, sum vit skuldu hava, sigur Sára.

Fráboðan um misrækt

Djóraverndarfelagið hevði fingið fráboðan um, at ein hundur ikki hevði tað gott í heimi sínum. Felagið hevði verið í samband við eigan av hundinum við tí endamáli, at fáa eigan at lata teimum hundin, tí djóraverndarfelagið onga heimild hevur at taka djór frá fólki. Tað gekk ein tíð við samráðingum, áðrenn eiganin til endans gekk við til at lata djóraverndarfelagnum hundin.

– Viðkomandi sum átti hundin var illa fyri sálarliga, og visti ikki hvussu illa fyri og illa viðfarin hundurin veruliga var. Tað dugdi hon ikki at siggja, sigur Sára.

Hundurin frá sær sjálvum

Hon greiðir frá, at viðkomandi sum átti hann ikki hevði orku til at ansa eftir hundinum. Hann hevði

staðið bundin inni, og lítið og onki fingið at eta. Tá Sára fékk hundin, var hann seks mánaðir gamal og niðurundirkominn í svongd. Heldur ikki hevði hundurin verið gongutúrar og fingið rørt seg ella upplivað heimin rundan um seg.

– Hann hevði ongar upplivingar havt, var ikki reinligur, hevði skilnaðarangist og var frá sær sjálvum av ræðslu, tá vit fóru út. Tað var veruliga synd í honum, sigur Sára.

Seks mánaðar gamli hundurin flutti síðani inn til Sáru, sjeikin, tikina, kettarnar báðar og hønurnar, sum búgva uttanfyri. Sára leitaði sær til hundavenjara eftir ráðgeving, tí nýggi familjulimurin var so illa fyri, at hon var óvís í, hvussu hon fékk hjálpt honum.

– Tíkin sum eg hevði áðrenn er av sama slagi sum nýggi hundur okkara, so eg visti eitt sindur um tað slagi av hundi, men eg mátti

fáa ráð um, hvussu eg fékk hundin rólígan, sigur hon.

– Hundurin var so glaður um, at hann nú vær frælsur, at hann so at siga hekk uppi undir loftinum, og eg visti ikki, hvussu eg fékk hann niður á jørðina aftur. Hann dugdi ikki at slappa av, tí hann vant seg upp alla tíðina. Hann svav eisini bert seks tímar um døgnið, og vanligt er hjá slíkum hundum at sova tað duplta av tí, sigur Sára.

Varð bangin at vera einsamallur inni

Sára greiðir frá, at ta tíðina tá hon fékk nýggja hundin, var hon arbeiðsleys. Tí hevði hon góða tíð til at geva hundinum alt tað uppmærksemi, sum honum tørvaði júst tá. Hon byrjaði spakuliga at vísa honum ymisk nýggj ting og viðurskifti. Tað var nógv nýtt at læra hjá hundinum, sum hevði

staðið bundin og svøлтаður inni. Hann dugdi til dømis ikki at ganga í gjøgnum trappur og Sára fékk ikki farið longri túrar við honum, tí tá bleiv hann púra klikkaður, sigur hon.

Eisini legði hon til merkis, at hundurin varð serliga strongdur, tá hon fór út, og hann var einsamallur inni.

– Tá eg kom heim aftur, hevði hann jaglað alt til og bæði pissað og kukkað, tí hann varð ræddur. Hundurin hevði staðið bundin í fyrra heimi sínum, og heima hjá mær var hann frælsur at fara har, sum hann hevði hug at fara. Eg fann tá útav, at av tí at hann hevði staðið bundin, so var økið hjá honum heima hjá okkum alt ov stórt, og hann maktaði ikki territorið. Enn í dag ber ikki til, at hann er leysur, tá eg fari út, tí hann maktar tað ikki. Tí má eg koyra hann í eitt minni rúm, tá hann er einsamallur heima. Hetta er einasta loysnin, sum tykist rigga hjá okkum, sigur hon.

Át til hann spýði

Av tí at hundurin hjá Sáru var so hungraður, tá hon fékk hann, so hevði hann heldur ikki tamarhald á sær sjálvum, tá hann sá mat.

– Hann át og át inn til hann

Tað var nógv nýtt at læra hjá hundinum, sum hevði staðið bundin og svøлтаður inni. Hann dugdi til dømis ikki at ganga í gjøgnum trappur og Sára fékk ikki farið longri túrar við honum, tí tá bleiv hann púra klikkaður